

FROUWKE FLORENTINA
IK Blijf!

Plakboek

Op de achterkant van de ansichtkaart smeert Reeza een dikke klodder lijm. Met een klap belandt hij in haar plakboek. Zo, die gaat nergens meer heen. Op de voorkant staat een afbeelding van de boerderij waar ze net met pappa en Leo op vakantie is geweest. Vol trots kijkt ze naar haar nieuwe aanwinst. Al vanaf dat ze heel klein is, plakt Reeza met pappa al hun herinneringen in een plakboek. Wat ze bij mamma verzamelt mag er ook in. Dan blijft alles gelukkig bij elkaar.

Voordat ze haar werk opbergt, legt ze haar hand op de kaart en sluit haar ogen. Het is belangrijk om er eerst alle ervaringen in op te slaan. Dat doet Reeza door haar herinneringen vanuit haar hoofd over een denkbeeldige glijbaan in de afbeelding te laten stromen. Als ze het dan vergeten is, hoeft ze het boek alleen maar open te slaan. Dan komen alle avonturen weer tot leven en kan ze de verhalen navertellen aan iedereen die het horen wil.

De eerste schooldag

De eerste schooldag is begonnen. Zo onopvallend mogelijk gluur ik naar mijn klasgenoten. Er zitten twaalf meiden en zestien jongens in mijn nieuwe klas. De meeste zijn al druk met elkaar aan het kletsen. Pappa had het over een zwarte school. Bedoelt hij dan dat er veel leerlingen met zwart haar op deze school zitten? Ik zie verschillende haarkleuren: blond, aardbei-donkerblond, koper, goudbruin, mahonie, zwart-koffie bruin en dat meisje rechts van me is de enige met ravenzwart haar.

De leraar komt het lokaal binnen en sluit de deur. Hij heeft een vriendelijk gezicht. Ik denk dat ik hem wel ga mogen.

“Hoi, welkom allemaal. Mijn naam is meneer van de Berg.”

Hij is een klein mannetje met een rond brilletje. Opgewekt gaat hij voor de klas staan.

“Laten we beginnen met een voorstelrondje. Daarna laat ik jullie de school zien.”

Hij wijst naar de jongen voor hem.

“Hoi, ik ben Adbul.”

“Ouarda.”

Ouarda draagt een doek op haar hoofd en een lange jurk met lange mouwen. Als ik kijk wat de andere meiden aanhebben, voel ik me een beetje bloot in mijn T-shirtje. Misschien had ik toch een vestje aan moeten trekken.

“Maria”

“Ik heet Abdel.”

“Mohammed, zeg maar Mo.”

“Miranda.”

Dit is het mooiste meisje van de klas. Het is duidelijk dat ik niet de enige ben die dit ziet. De ogen van sommige jongens rollen bijna uit hun gezicht.

“Aasia.”

Een hoge stem vervolgt: “Chana.”

Haar stem past bij haar lengte. Ik ben ruim een kop groter.

Ik voel het moment naderen dat ik mezelf moet voorstellen. Zolang ik maar niet rood aanloop of nog erger, ga stotteren. Mijn buurman tikt mij aan, het is mijn beurt.

“Oh, ja sorry, hoi. Ik heet Reeza.”

“Met een z,” voeg ik er snel aan toe, waardoor ik over de jongen naast mij praat. Een aantal meiden beginnen te smoezen. Ik hoor ze mijn naam herhalen. Mijn gevoel vertelt me dat ik geen ruzie met dit groepje wil.

“Voor wie het niet gehoord heeft, ik ben Koen.” Hij kijkt mij aan met een grote glimlach op zijn gezicht. “Met een K,” voegt hij er aan toe.

In het kinderzitje

En dan zie ik mezelf weer zitten bij hem in het fietszitje, eerst voorop en later achterop, terwijl we door de bossen en velden rijden. Leo en ik, overprikkeld, onze hartjes gesloten door alle lelijke woorden die mamma en de Arend elkaar hebben toegebeten die week. En pappa? Die fietst maar om iets van leven in ons te krijgen. Namen van vogels en planten vliegen ons om de oren. Hoe zwaarder de week was hoe sneller hij praat. Arme pappa, het dweilen met de kraan open.

De pijn die opzet is onverdraaglijk.

Ik wil alleen maar schreeuwen, alleen maar om mij heen trappen. Ik wil alles stuk gooien en heel hard wegrennen.

Nee, wat ik echt wil is vastgehouden worden en onbedaarlijk huilen totdat ik in slaap val en alles alleen maar een nachtmerrie blijkt te zijn.

Reeza's ouders zijn gescheiden. Terwijl mamma onafgebroken typt met een fles wijn naast zich, belandt pappa na een nacht van schreeuwen in een kliniek. Reeza en haar broer worden groot bij mamma en haar alcoholistische vriend.

Haar broer loopt weg, pappa verbreekt het contact, en mamma wordt ongeneeslijk ziek. Reeza verandert van dochter in verzorgster, tot ook mamma haar verlaat.

Ze begint aan een nieuw leven op een filmschool in Melbourne. Maar zelfs daar weet ze niet aan het verleden te ontsnappen. Terug in Nederland neemt Reeza een besluit: zij blijft.

IK BLIJF!

“Morgen wordt het beter,” fluistert Reeza in het donker, terwijl ze zich oprott in haar deken. Maar wat doe je als morgen niet beter wordt?

De lancering van dit boek kan je ondersteunen door bij te dragen aan de marketing en promotie, bijvoorbeeld door een nieuwsbrief.

Voor wie is dit boek?

IK BLIJF! is geschikt vanaf 15 jaar en ouder.

Marketingpotentieel

De thema's van dit boek resoneren sterk met verschillende sociale lagen, vooral bij degene die het minder ruim hebben. Het is een herkenbaar en empathische kijk in het leven van een fantaserijk opgroeiend kind.

Mijn naam is Frouwke Florentina, ik ben een interdisciplinaire kunstenaar, schrijver en performer. Mijn persoonlijke projecten richten zich op levensthema's uit mijn eigen familiegeschiedenis, kindertijd en het huidige dagelijkse leven. IK BLIJF is mijn debuut.

“Pijn reist door generaties totdat iemand het onder ogen kan komen. Ik hoop dat het verhaal moeilijk bespreekbare thema's meer toegankelijk maakt en dat mensen die het lezen kunnen voelen dat ze niet alleen zijn in hun zoektocht.”

Het boek komt eraan!

IK BLIJF! is vanaf 28 november 2024 te koop.

Promotieplannen

We starten met een boekpresentatie in december. Daarna plannen we lezingen via verschillende organisaties. Het hele proces wordt gedeeld op social media.

#je hoeft het niet alleen te doen

Organisaties kunnen bijdragen door donaties aan de crowdfunding, het aanschaffen van boeken, en het promoten via social media, websites, of nieuwsbrieven. Ook het organiseren van een lezing of interview is mogelijk.

Link naar crowdfunding

